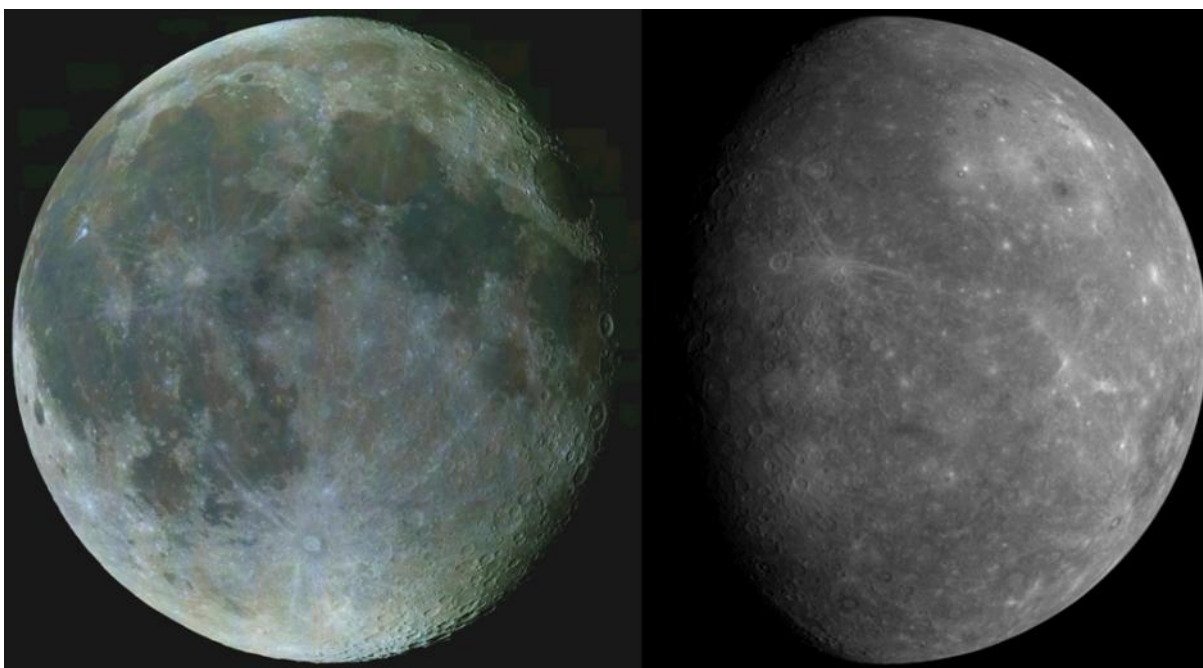

Romek Károly: Él Hold

A köztudatban él Hold annyira kietlen és száraz égitest, mint a Merkúr. Ha egy Holdról és a Merkúrról készült átlagos, fekete-fehér felvételt egymás mellé tennénk a különbség jelentéktelenné válna. Ha ugyan ezekről az égitestekről készített színes felvételeket egymás mellé teszem (lenti kép), a két égitest közötti különbség jóval nagyobb lesz.

A Merkúron nem látszanak medencék. Pedig vannak a Merkúrnak is medencéi, csak kisebbek. Az 1300 km átmérőjű Caloris medencét a színes felvételeken nehezebb felismerni, mint a Holdon medencéit. Azért, mert a Merkúr medencéiben a felszín és a perem anyaga megegyezik, vagy nagyjából megegyezik. Színük ezért hasonló.

Éppen ez itt a lényeg. Mert a mondanivalóm szempontjából a medencék és sok kráter belsejének felszíne valamint pereme színeinek különbségére a tudomány más magyarázatot ad, mint amilyent én feltételezek oknak.

A Wikipédia (ennek itt azért van jelentése, mert bár sokan kritizálják az Internet enciklopédiáját, sokan olvassák, nem mindegy, hogy miről mit ír) megfogalmazása a medencék színelkülönbségére: „A mare területek általában hatalmas, becsapódások által vájt medencék, amelyek 3,9-3,6 milliárd évvel ezelőtt keletkeztek és amelyeket a mélyből feltörő bazaltláva töltött fel (a bazalt sötétebb színe miatt látjuk ezeket a területeket sötétebbnek). A világosabb területek az ősi holdkéreget képviselik, amely a bolygótest lehűlése során szilárdult kéreggá.”

De ha még sem tér el színében a medence belterülete és pereme/környezete, akkor ez a magyarázat a Wikitől: „A mérések szerint a Hold (és egyben az egész Naprendszer) legnagyobb azonosítható becsapódásnyoma a Déli-Sark-Aitken medence. Ez a Hold túloldalán helyezkedik el a déli sark és az egyenlítő között, 2,240 km-es átmérővel. A medencét a későbbi korok becsapódásai számtalan új kráterrel írták felül, így azonosítása is múlt századi mérésekkel sikerült.”

Ha így van, akkor a Hold Föld felőli oldalán látható nagy medencék miért nem váltak láthatatlanná az elmúlt közel négy milliárd év alatt?

A Wikipédia logikáját követve úgy történt mind ez, hogy elbűvöl a Föld irányába

néz oldalt bombázták a meteorok, amikor a kéreg még képlékeny volt. Majd a Hold kérgének leh lése után zömében csak a Hold Földdel ellentétes oldala kapott meteortalálatokat, míg a nagy medencék már jóval kevésbé. Ezért látható ma is a 3,6 – 3,9 milliárd éves felszínük szinte eredeti formában (Fent a Mare Imbrium.)

A felvételek alapján nincs szoros összefüggés a kráterek belsejének sötét színe és kora között. A lenti felvételen az Oppenheimer

kráter látható, mint nagy kör, amelyben több kisebb kráter van.

Magának nagy körnek, mint alakzat keletkezett korábban keletkezni, mint a benne látható kisebb becsapódási nyomok. De az Oppenheimer keletkezésekor nem öntötte el a kráter belsejét a láva. Ezért nem is sötét a színe. Ezzel szemben a kisebb kisebb kráterek közül nem egy belseje sötét, mintha azok keletkezésekor még képlékeny lett volna a Hold kérge. Itt az

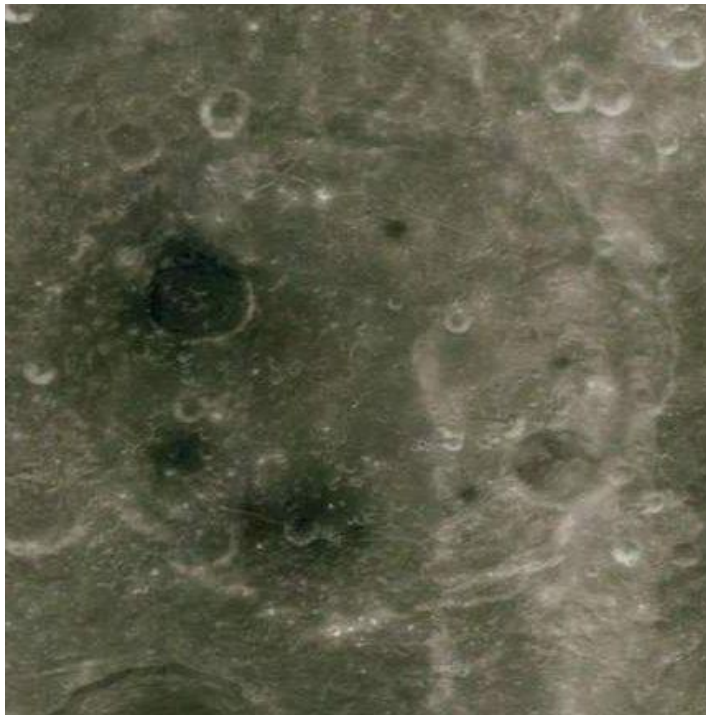
id rendi sorrend zárja ki azt, hogy a láva lenne az oka annak, hogy sok kráter és a medencék felszíne a környezettől sötétebb.

További probléma, hogy a „bazalt” színe hol világos, hol sötét. Erre jó példa a Fermi kráter a Hold Földdel átellenes oldalán.

Ennek a kráternek a belseje a feltételek szerint sötétebb a környezeténél, mint más kráterek esetében. De a kráter központi kiemelkedése világos színű. Mintha az nem a felszínt elöntő lávából keletkezett volna. Ha annyira képlékeny volt a kéreg a Fermi keletkezésekor, hogy láva

jött fel a felszín alól, és feltöltötte a kráter belsejét, miért maradhatott a helyén a központi kiemelkedés, és miért nem süllyedt el, ha már fajsúlya könnyebb lehetett a felszín alatti láva fajsúlyánál?

A bazalt nehezen akar megfelelni annak az elvárásnak,

hogy ellentmondásoktól mentes magyarázatot adjon arra a kérdésre, miért sötétebb szín a Hold medencéinek és sok kráterének belseje, mint azok környezete. Más olvadéanyag feltételezésével is csak a bazalt menne, a kérdések megválaszolatlanul maradnának. Legyen akkor a víz az az anyag, amit a zöld, kék vagy ezek árnyalataiként látszanak a medencék. Fikcióként kezelve ezt a lehetőséget, semmilyen vád nem érhet.

Olyan mennyiség folyékony víz Holdon való jelenlétéhez, amely már a medencék felszínét valamilyen hatás mellett elszínezheti, már légkört is ki kell találni. Enélkül a víz felforrna. De inkább lecsapódna a Hold leghidegebb helyein, és ott is maradna fehér foltként, amely megakadályozná, hogy az érintett terület felmelegedjen. Nagy mennyiségnél a Hold fehér szín és a mainál is hidegebb égitest lenne. A légkörhöz azonban kell mellékelni egy légkörzési modellt is, amely megmagyarázza a víz szerepét a Holdon, és vele együtt a Hold „éghajlatváltozását” is.

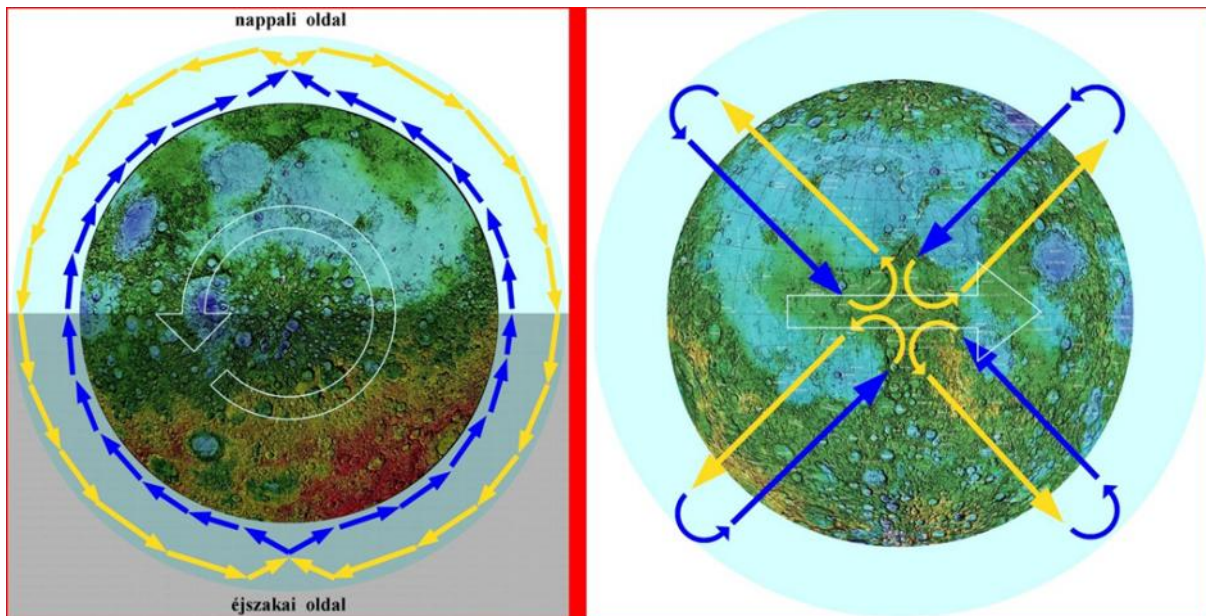
Ilyen modellt felállítani nem nehéz. Körül kell „venni” a Holdat légkörrel, és megnézni, honnan, hova kezd mozogni a légkört alkotó gáz.

A légmozgások elvileg arról a helyről indulnak el, ahol a légkör felmelegszik. A felmelegedett levegő felemelkedik, és helyére más régiókból hidegebb légtömeg áramlik. A Holdon a legmelegebb hely a napsütötte oldal „kora délutáni” pontja. A leghidegebb hely a keleti oldalon a terminátor vonala, vagy ahhoz közel. A Hold légköre tehát a nappali oldalon felemelkedve elindul az éjszakai oldal felé. Mire odaér, valamilyen mértékben lehűl. Lesüllyed, és annak a légtömegnek a helyét veszi át, amely a nappali oldal felé, a felszínhez közel mozog.

A meleg, felemelkedő légáramok a Hold felszínéről nézve keleti, nyugati, déli és északi irányban mozognak az éjszakai oldal felé. Tehát áthaladnak a pólusok felett is. Így azok nem a Hold leghidegebb pontjai. Ezek a mérséklete nagyjából a nappali és az éjszakai oldal mérséklete között van.

Az éjszakai oldalon lehűlt levegő a nappali oldalra érve azt hűti. A nappali oldalról érkező légtömegek meleget szállítanak az éjszakai oldalra. Mivel páratartalmuk van, a levegő páratartalma a hideg területek felett felhőképzést vált ki, bizonyos mennyiségű csapadék hullásával kísérve. A felhők az éjszakai oldalon mérséklék a felszín hűlését.

A víz fizikai tulajdonságai ennek a folyamatnak a hatásait erősítik. A párolgás a nappali oldalon hűtő hatású, amely az éjszakai oldalon a csapadékképzés és folyamán felszabadul. Ehhez mellékelem a lenti rajzot.

A baloldali képen a Hold északi pólusa felől, jobb oldali képen oldalnézetben, mutatja be a légkörzés rendszerét, ahogy a Földről is látnánk, ha látható lenne. Az oldalnézetben a légkörzést nem tudtam 3D-ben megrajzolni. A sárga nyilak a meleg, a kék a hideg légáramot jelentik. A meleg áramlás a hideg felett van. Ez utóbbi a talaj közelében mozog.

A Hold felhőit a Földről nem láthatóak, mivel azok mindig az éjszakai oldalon vannak, függetlenül attól, hogy az éjszakai oldal a Föld felé néz, vagy a Földdel átellenes oldalon van.

Ellentmondhat a modellnek az a tény, hogy a Földről nem látható a Hold légköre, amit én ritkán mondának (van aki a Hold feltételezett légkörét a Föld hegyvidékein tapasztaltnak hasonlítja). Ezt a Föld sűrűbb légkörén keresztül megfogni nehéz lehet. Minden, amit a Hold légköréből észlelni lehetne, azt úgy is a földi légkör hatásának tulajdonítanák.

Ha vízről van szó, szót ejtek még a Hold Föld felé néző és a Földdel ellentétes oldalainak különbségéről. A Hold túlsó oldalán a felszín magasabb mint a Föld felhő oldalán, ahol a nagy medencék is vannak. A túlsó oldalra sziklás domborzat jellemző (bb), míg a Föld felhő oldalát nevezhetném a Hold alföldjének. Ennek felszíne jelentős részben porózus anyagból áll, amely a légkörzési modellben vizet magában szívó közeg. Ezért színe is sötét. A túlsó oldal magasabban fekvő felszíne nem szív fel vizet, hanem elpárolog, elfolyik róla. A Föld felhő oldalán a víz viszont leszivárog a talajban, és annak egy része ott is marad. Amikor a Hold alföldjei a napos oldalra kerülnek (telihold idején), akkor ennek felszíne kiszárad.

És ahogy a Földön lenni szokott, kirepedezik. Kisebb nagyobb repedések keletkeznek, amelyek újra eltűnnek, ha csapadék hullik a felszínre.

Még 2004-ben találtam az Interneten egy érdekes képet. Az ezt bemutató linket lementettem, a linkre ráklikkeltem azóta többször is, de a honlap nem akart bejönni. A mentett lap teljes egészében lent látható:

F oldal | Keresés | Regisztráció | Belépés

F oldal > Természetfotók > természeti jelenségek

Repedez Holdfelszín

Kicsinyítéshez kattintson a fotóra

Küldés E-képeslapként

Fotós: deep25 (a felhasználó összes fotója)

Megtekintve: 57

Eredmény: 17 (8.50)

Dátum: 2006. Jul 14.

Leírás:

Kulcsszavak: Repedez Holdfelszín

Fényképez gép: Sony H2

Objektív/Kompakt:

Rekesz:

Zárid :

Film/Érzékel :

Szerzők Hozzászólások Új hozzászólás

Fotós 2006. Jul 14. 12:34 du Rejtve

Köszönöm!

shadow 2006. Jul 14. 12:32 du Rejtve

ez egy kis súlófényben már tuti is volna...

in|visible 2006. Jul 14. 10:35 de Rejtve

jó meglátás, kicsit a színen változtattam volna. Grat

Nem kívántam túl nagy feneket keríteni a hordóhoz, de úgy látom, hogy a lapon látható kép kedvéért megéri. Min sítse mindenki úgy, ahogy akarja. Minden esetre a Holdon a repedezések kora régen lejárt.

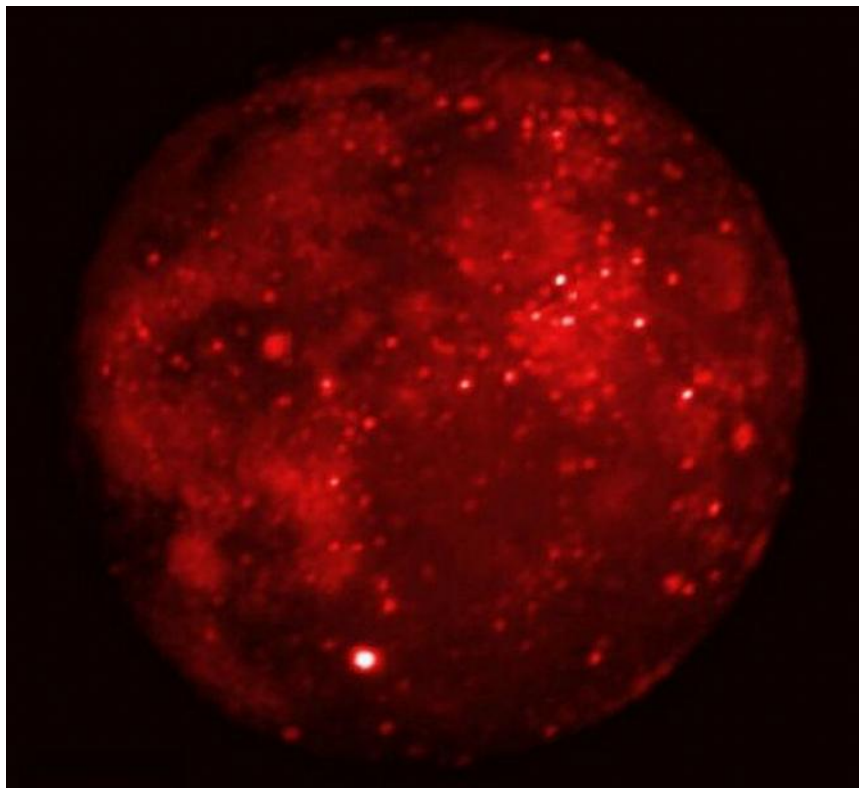
A Holdról készült infravörös felvétel viszont konkrétumot szolgáltat arról, hogy a medencék aljazata megszilárdult olvadékból áll, vagy tényleg víz. A felvételen a medencék hidegebb régióknak látszanak. A belsejüket kitölt bazalt révén pedig éppen melegebbnek kellene lenniük, mivel a bazalt sötétebb színe folytán jobban elnyeli a napfényt, mint a világosabb területek felszíne. A bazalttal borított területeknek kellene melegebbnek lenniük. Ha azonban a medencék belseje vizet tartalmaz, akkor is hidegebbek lesznek ezek a területek, ha azok sötétebbek a környezetüknél, mivel a párolgás leh ti a vizes felszínt. Ugyanakkor az is érdekes,

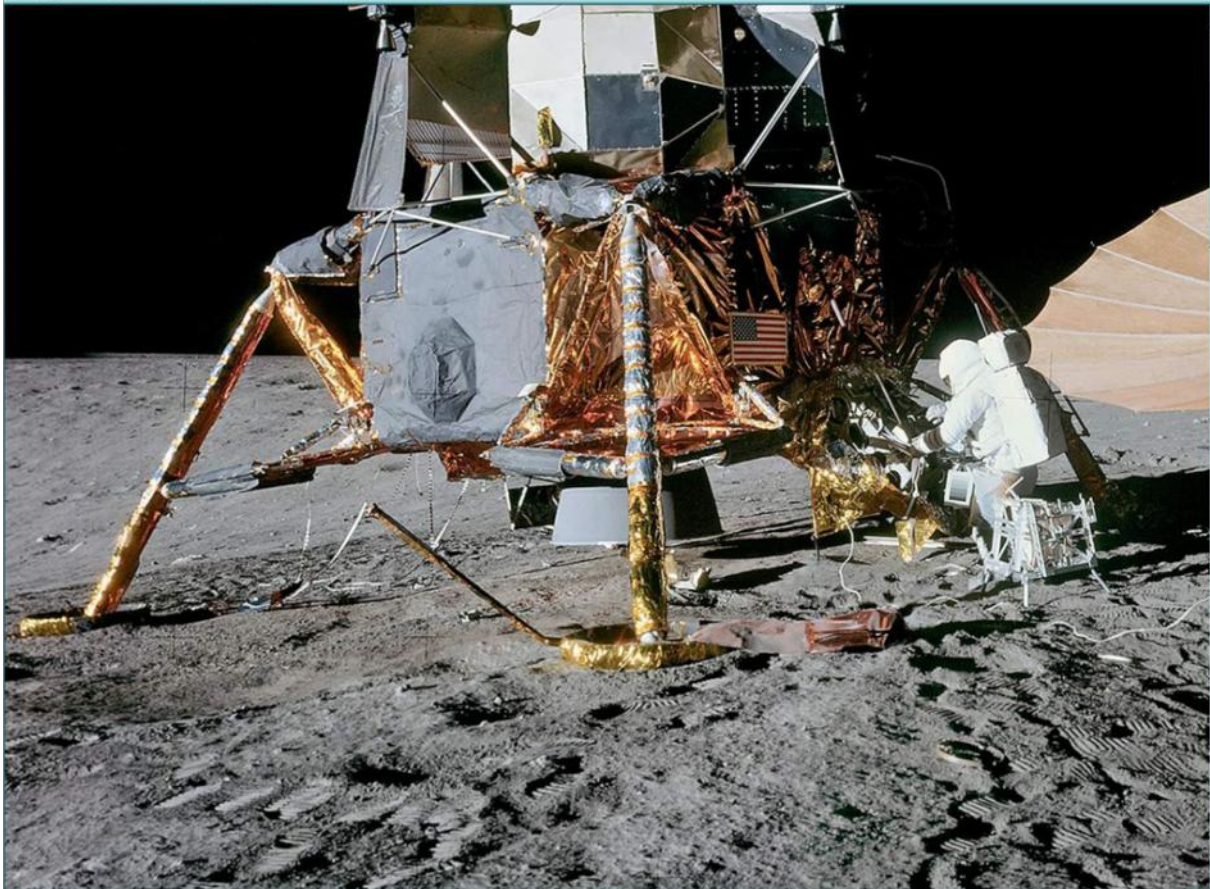
hogy egyes kráterek is infravörös sugárzást bocsátanak ki, bár a pólusokhoz közelségük miatt ez sötétnek kellene lenniük. A sarkokhoz közelebb es területek sem kivétel nélkül hidegebbek más, egyenlít hőz közelebb es területeknél.

A Hold felszínén feltételezhető víz mellett

egyenl re több „érvet” felhozni nem tudok.

Egyszer úgy is minden kiderül. De egy dologról még b vebben kívánok írni. Ami, ha lazán is, de idetartozik.

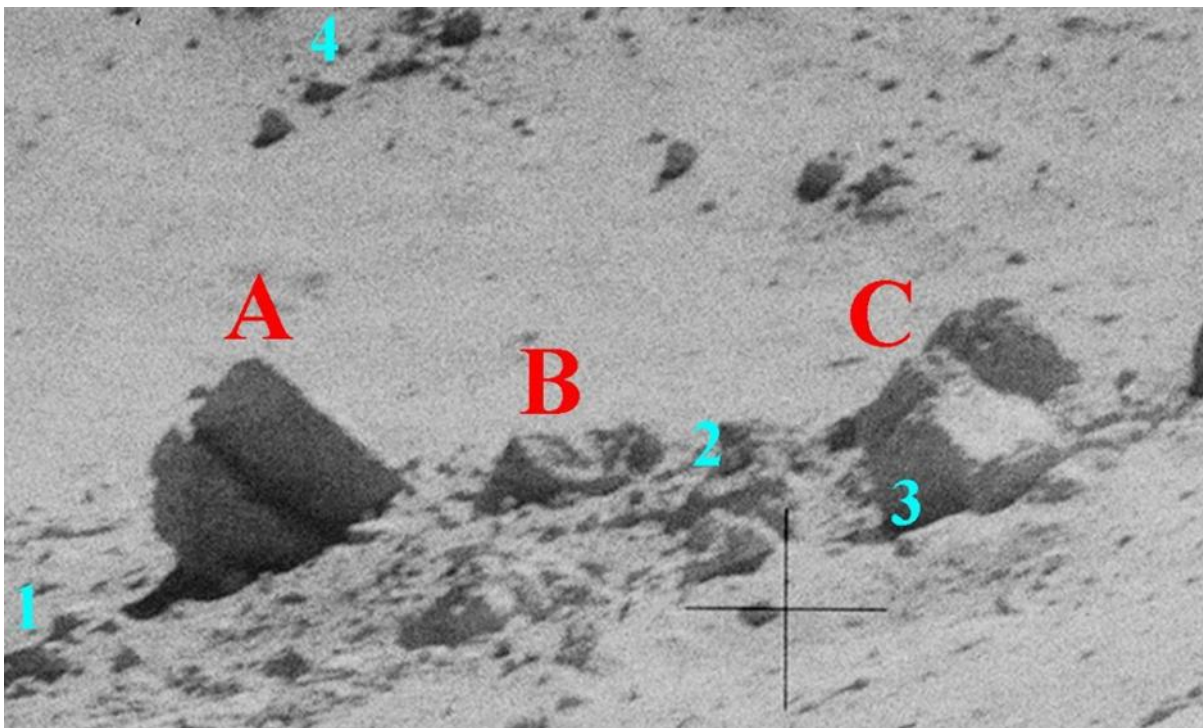

A Hold felszínén feltételezett víz szempontjából, a Holdon készített felvételek bizonyítóereje nulla. Jó valószínűséggel a holdraszállás (amit mi ismerünk) a Földön játszódott le. Erre vonatkozó irodalommal Dunát lehetne rekeszteni. Én csak egy képet mutatok be az egyik „Holdra” szállt kompról (Apolló 12): hajtóműveiből kifújó hajtóanyag-égéstermékek nem hagytak nyomot a Hold porában.

A komp legfeljebb csak a Földön állhatott így a képen.

A lenti képen az Apolló 16 rhajója áll be a fényképezéshez. De nem érdekes itt, hanem ami a váll felett látható. Azok között található tonnányi, faragottnak látszó kőtömb, valamilyen gépi „fossziliák”, meg egyéb, kisebb méretű tárgyak. (A részletek kedvéért a következő oldalon a háttér eme részét nagyobb méretben is bemutatom). A méretükkel egyértelműen következik, hogy azokat a komp nem vihette a Földre magával.

Ezt a képet egyébként mások is tanulmányozták már, így nagy titkot nem árulok el. De mindez jól illeszkedik e dokumentum mondanivalójához.

Ha a felvételeket vizsgáló sok kutakodó azt hiszi, hogy a NASA el akart valamit titkolni, de a cenzorok nem vették észre a sok holmit, ami esetenként a Holdon vagy a Marson készült felvételeken látszik, akkor tévednek. Én is ezt tettem. De ha a kompok a Földön voltak végig, a tonnányi cuccokat nem a képen felejtették a felvétel készültekor, hanem odavitték.

És az „rhajós” sem véletlenül állt a halom elé, hanem volt az ok, amiért a kamera a tárgyak felé irányult. És f leg olyan természetes megjelenéssel, mintha ugyanezt a Földön tenné. Végül is ott teszi. A magam példájából tudom, hogy a holdraszállás a fotelb l nézve egészen hihet dolognak t nt. De ki az az épelméj ember, aki beszállna egy kaszniba, és ember által soha meg nem tett távolságban utazna vele, majd leszállna vele egy hétköznapi értelemben vett helyre. Ott pedig önfeledten álljon hozzá a „tudományos” program végrehajtásához abban a tudatban, hogy visszautazást esetleg lehetetlenné teszi valamilyen alkatrész meghibásodása, amely Aldrinékkal állítólag majdnem megtörtént.

A NASA nem azért játszotta el a holdraszállást, hogy Amerika n agységát legalább látszatteljesítményre építse, ha esetleg nem lett volna meg a képessége valóban embereket a Holdra juttatni. Akkor nem üzent volna a NASA a felvételeken keresztül, hogy az egészset ne vegyük komolyan. De hát üzent.

A NASA megüzente, amit üzennie kellett: nem voltunk a Holdon, ez az egész átverés. És azok is üzentek az emberiségnek, akik ebben az el adásban valóban érdekeltek voltak: Meghódítottátok a Holdat. Nem találtatok semmi t. Maradjatok a Földön, ha lehet, örökre.

Ha már goromba égitest a Hold és nem érdemes vele foglalkozni, akkor mi ez a nagy h hó semmiért. Nem hiszem azt sem, hogy csak a hecc kedvéért csináltak hülyét egy egész emberi civilizációból.

A lenti képen a Hold Jules Verne nev krátere látható. Benne egy „fal” fedezhet fel. Leht, hogy más, ami falnak látszik. Akármí is az, az nem a képet esetleg alkotó mozaikok illeszkedése, hanem 3D-s alakzat a Hold felszínén.

Ezt a feltételezett építményt nem kellett rejtegetni, mert a Hold Földről nem látható részén van. Csak a Holdat megkerülő eszközökkel fényképezhették le. Nem lett volna nagy munka a „falat” eltüntetni a képről, ha ez lett volna a cél. De ugyan úgy rajta „felejtették” a felvételen, mint pl. az Apolló 16 rhajósa mögött a felszínen látható kacsatokat.

RK.

Szbn. 2010.08.13.

Copyright: Magyar Akadémia
Elérhetőség: romek@fibermail.hu